

पानियम - क्रमांक तेरा

पानियमकडे परतणे

Jeff Pippenger

2026-02-17

कैसरेया फिलिप्पीपासून कैसरेया मरितिमा पर्यंत, आणि त्या मार्गात रूपांतराच्या पर्वतावर एक थांबा घेऊन; पेत्र त्या एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतीक आहे, जे ख्रिस्ताच्या काळातील पेन्टेकोस्ताच्या ऋतूच्या संदर्भात, लेवीय पुस्तक तेवीस मधील बावीस वचनांच्या दोन ओळींवर उभारलेल्या रेषेत, तुताऱ्यांच्या सणाच्या मार्गचिन्हापर्यंत पोहोचतात. लेवीय पुस्तक तेवीस, कूस, पेन्टेकोस्त, आणि कर्नेलियसाने पेत्राला बोलावण्यासाठी पाठविणे; हे सर्व तिसऱ्या, सहाव्या आणि नवव्या प्रहरांच्या प्रतीकात्मकतेसह ओळीवर ओळ एकत्र आणले जातात.

कूसावर तिसऱ्या, सहाव्या आणि नवव्या प्रहराला ख्रिस्त, पेंटेकोस्ताच्या वेळी तिसऱ्या आणि नवव्या प्रहराला पेत्र आणि नवव्या प्रहराला कॉर्नेलियस, याप्या येथे सहाव्या प्रहराला आणि कैसरिया फिलिप्पी येथे तिसऱ्या प्रहराला पेत्र—हे सर्व दानियेल अकरावा अध्याय, तेराव्या ते पंधराव्या वचनांशी संबंधित आहेत, कारण कैसरिया फिलिप्पी हे पानियूमही आहे.

पेत्र पेंटेकोस्ताच्या वेळी योएलच्या पुस्तकाचा प्रचार करित होता, आणि जेव्हा पेत्राने कर्नेलियसच्या घराण्यासमोर आपला संदेश मांडला, तेव्हा पवित्र आत्मा अन्यजातींवर ओतला गेला, जसा तो पेंटेकोस्ताच्या वेळी यहुदांवर ओतला गेला होता. यहुदांसाठी आणि त्यानंतर अन्यजातींसाठी झालेल्या पवित्र आत्म्याच्या या ओतप्रोततेने उत्तरकाळातील पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोततेचे प्रतिरूप दर्शविले. उत्तरकाळातील ही ओतप्रोतता द्विविध आहे; तिची सुरुवात 9/11 वरील शिंपडण्याने होते, जी अखेरीस प्रगती करित मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाच्या घोषणेकडे जाते, जी रविवारच्या कायद्यापर्यंत पोहोचते, आणि नंतर ती तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या आक्रंदनात परिवर्तित होते, जिथे आणि जेव्हा उत्तरकाळाचा पाऊस अमर्यादपणे ओतला जातो.

म्हणून, हे सियोनच्या मुलांनो, आनंद करा, आणि तुमचा देव परमेश्वर याच्यामध्ये हर्ष करा; कारण त्याने तुम्हांला पूर्वीचा पाऊस योग्य प्रमाणात दिला आहे, आणि तो तुम्हांकरिता पाऊस पाडील—पूर्वीचा पाऊस आणि नंतरचा पाऊस—पहिल्या महिन्यात. आणि खळे गव्हाने भरून जातील, आणि कुंडे द्राक्षारस व तेल यांनी ओसंडून वाहतील. आणि टोळांनी, किड्यांनी, अब्ब्यांनी आणि भुंग्यांनी—माझ्या त्या मोठ्या सैन्याने, जे मी तुमच्यामध्ये पाठविले होते—जे वर्षे खाल्ली आहेत ती मी तुम्हांला परत देईन. योएल 2:23-25.

पेत्र हा त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो जे 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या पूर्वीच्या मध्यम शिंपणाच्या इतिहासात सहभागी होतात, तसेच उत्तरवृष्टीतही सहभागी होतात, जी नष्ट झालेल्या लाओदिकीया सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमच्या वाढत्या बंडखोरीच्या चार पिढ्यांचे प्रतिनिधित्व करणारी “वर्षे” पुनर्स्थापित करते. मंदिरात, नवव्या प्रहराला, पेत्राने योएलच्या पुस्तकातील वर्षांच्या पुनर्स्थापनेचे सादरीकरण केले.

म्हणून पश्चात्ताप करा आणि वळा, म्हणजे तुमची पापे पुसली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यातून ताजेतवानेपणाचे काळ येतील; आणि तो येशू ख्रिस्तास पाठवील, जो पूर्वी तुम्हांला जाहीर करण्यात आला होता; ज्याला स्वर्गाने सर्व गोष्टींच्या पुनःस्थापनेच्या काळापर्यंत धारण करून ठेविले पाहिजे, ज्याविषयी देवाने जगाच्या प्रारंभापासून आपल्या सर्व पवित्र भविष्यवक्त्यांच्या मुखाने सांगितले आहे. कारण मोशेने खरोखर पितरांना म्हटले, ‘प्रभू तुमचा देव तुमच्या बंधूंमधून माझ्यासारखा एक भविष्यवक्ता तुमच्यासाठी उभा करील; तो तुम्हांला जे काही सांगेल त्या सर्व गोष्टींमध्ये तुम्ही त्याचे ऐकावे. आणि असे होईल की, जो कोणी त्या भविष्यवक्त्याचे ऐकणार नाही, तो लोकांमधून नष्ट केला जाईल.’ होय, आणि शमुवेलापासून पुढे येणाऱ्या सर्व भविष्यवक्त्यांनी, जितक्यांनी बोलले, त्यांनीही या दिवसांविषयी पूर्वकथन केले आहे. प्रेषितांची कृत्ये 3:19-24.

पापांचे पुसून टाकणे हे तपासणी न्यायामधील ख्रिस्ताचे अंतिम कार्य आहे, आणि हे पुसून टाकणे देवाच्या घरापासून आरंभ होते.

कारण अशी वेळ आली आहे की न्यायनिवाडा देवाच्या घरापासूनच सुरू झाला पाहिजे; आणि तो प्रथम आपल्यापासून सुरू होत असेल, तर जे देवाच्या सुवार्तेला मानत नाहीत त्यांचा शेवट काय होईल? आणि जर धार्मिक मनुष्य कसाबसा तारण पावत असेल, तर अधार्मिक व पापी कोठे उभे राहतील? म्हणून जे देवाच्या इच्छेनुसार दुःख भोगतात त्यांनी सत्कर्म करीत करीत आपल्या आत्म्यांचे रक्षण विश्वासू सृष्टीकर्त्याच्या हाती सोपवावे. 1 Peter 4:17-19.

पेत्राने पेंटेकोस्ताच्या वेळी, तसेच समुद्रकिनारी असलेल्या कैसरिया येथील कर्नेलियसच्या घरीही, योएलाचे पुस्तक पूर्ण होत आहे हे समजले. पेंटेकोस्त हा रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो, जेव्हा देवाच्या घराण्यावरील न्यायनिवाडा पूर्ण होतो, आणि त्यानंतर तो अन्यजातीकडे सरकतो. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी त्याचा संदेश हा मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या आगमनावेळी घोषित करण्यात आलेल्या त्याच संदेशासमान आहे. अल्फा घोषणा हा त्या भविष्यवाणीतील कालखंडाचा आरंभ आहे, जो ओमेगा घोषणेने समाप्त होतो. पेत्र हा संदेश जाहीर करणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि संदेश त्याच्या सामर्थ्यप्राप्तीसह आरंभ होतो, ज्याचे चिन्ह इस्लामच्या गाढवाला सोडण्यात येणे हे आहे. मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या प्रारंभाचे चिन्ह म्हणून त्या गाढवाला सोडले जाते, आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, जो मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा निष्कर्ष आहे, ते पुन्हा सोडले जाते.

म्हणूनच पेत्र हा संयुक्त संस्थानांवर इस्लामच्या आघाताविषयी भविष्यवाणी करणाऱ्यांचेही प्रतिनिधित्व करतो. मध्यरात्रीच्या आक्रंदनातील पेत्राचा संदेश हा त्या संदेशाची दुरुस्ती आहे, ज्याने पहिल्या निराशेची आणि विलंबकाळाच्या प्रारंभाची खूण केली होती. म्हणून पेत्र हा मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा संदेश जाहीर करणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्यांनी 2024 मध्ये आलेली आणि 8 मे, 2025 रोजी पहिल्या अमेरिकन पोपच्या निवडीने, दानिएल अकरा अध्यायातील चौदाव्या वचनाच्या पूर्ततेत, समाप्त झालेली पहिली मूलभूत कसोटी पार केली आहे.

तुताऱ्यांच्या सणापासून पेन्टेकोस्टपर्यंतचा कालावधी हा लेवीयविधी तेवीस मध्ये दर्शविलेल्या पेन्टेकोस्टीय ऋतूची तिसरी आणि कसोटी लावणारी परीक्षा आहे. बहिण व्हाईट यांनी ओळखून दिलेले तीन देवदूतांच्या संदेशांचे एक तत्त्व हे साधे मूलभूत गणितही आहे. त्या असे निदर्शित करतात की पहिला आणि दुसरा संदेश नसताना तिसरा संदेश असू शकत नाही. कारण पेत्र पेन्टेकोस्टीय रविवार-कायद्याच्या वेळी योएलच्या पुस्तकाचा प्रचार करतो, म्हणून तो मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाच्या घोषणेच्या आरंभीही योएल शिकवितो; आणि हेच पेन्टेकोस्टीय ऋतूची कसोटी लावणारी व तिसरी परीक्षा आहे. म्हणून, 31 डिसेंबर 2023 रोजी येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघडण्यात आले तेव्हा सुरू झालेल्या त्रिस्तरीय परीक्षेच्या प्रक्रियेदरम्यान पेत्र विश्वासूंचे प्रतिनिधित्व करतो. जर पेत्र तिसऱ्या टप्प्यावर तेथे आहे, तर त्याने आधीचे दोन टप्पे चालत पार केलेले असले पाहिजेत; कारण पहिला आणि दुसरा नसताना तिसरा असू शकत नाही.

एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा कालखंड 9/11 पासून सुरू झाला, आणि त्याने पायाभूत तत्वांकडे परत येण्यासाठी 9/11 च्या रणशिंगध्वनीद्वारे दर्शविलेली तीन-टप्प्यांची परीक्षा-प्रक्रिया उघडली; त्यानंतर 18 जुलै, 2020 च्या पहिल्या निराशेची परीक्षा आली. या इतिहासातील तिसरी परीक्षा म्हणजे रविवारचा कायदा होय. 18 जुलै, 2020 रोजी एक भविष्यवाणीतील अरण्यकाळ आला, आणि त्या अरण्यकाळाच्या अवधीत, जुलै 2023 मध्ये एक "वाणी" पुकारू लागली, आणि मग 31 डिसेंबर, 2023 रोजी, 9/11 नंतर बावीस वर्षांनी, येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचे उन्मोचन सुरू झाले. 2023 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत (जेव्हा 2,300 दिवसांची परिपूर्ण पूर्तता साध्य होते) हा कालखंड "23" ने सुरू होऊन "23" नेच समाप्त होणारा असा ओळखला जातो, कारण 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजीचे बंद दार रविवारच्या कायद्यातील बंद दाराचे प्रतीकात्मक पूर्वरूप आहे. 2,300 वर्षांची भविष्यवाणी 2,300 मधील "23" द्वारे दर्शविली जाते.

१८४४ हे पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या इतिहासाचा शेवट होते. हा इतिहास १७९८ मध्ये पहिल्या देवदूताच्या आगमनाने सुरू झाला आणि छेचाळीस वर्षांनंतर १८४४ मध्ये समाप्त झाला. ही छेचाळीस वर्षे त्या मिलराइट मंदिराचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यात ख्रिस्त १८४४ मध्ये अचानक आला. मानवी मंदिर पुरुष व स्त्री या दोघांसाठीही "२३" गुणसूत्रांवर रचलेले आहे; अशा रीतीने "२३" हे १८४४ मध्ये ख्रिस्ताने सुरू केलेल्या कार्याचे प्रतीक ठरते. ते कार्य म्हणजे त्याच्या देवत्वाचा आपल्या मानवतेशी संयोग करणे होय. येशू आध्यात्मिक गोष्टी स्पष्ट करण्यासाठी नैसर्गिक जगाचा उपयोग करतो, आणि २,३०० वर्षांच्या समाप्तीला, १८४४ मध्ये जे कार्य सुरू झाले त्याचे प्रतिनिधित्व पुरुषाच्या "२३" गुणसूत्रांचा स्त्रीच्या "२३" गुणसूत्रांशी होणाऱ्या संयोगाने केले जाते. जेव्हा एक पुरुष एका स्त्रीशी विवाह करतो, तेव्हा ते एक देह होतात; आणि तो विवाहच ख्रिस्ताने १८४४ मध्ये सुरू केला. १८४४ चे बंद दार रविवारच्या कायद्याच्या बंद दराशी समांतर आहे, आणि त्या बंद दाराचे प्रतीक "२३" आहे.

३१ डिसेंबर २०२३ पासून रविवार-कायद्याच्या "२३" पर्यंतचा कालावधी असा एक काळ दर्शवितो, जो अल्फा "२३" ने सुरू होतो आणि ओमेगा "२३" ने समाप्त होतो. तो एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या मंदिराच्या कालखंडाचेही प्रतिनिधित्व करतो. हाच तोच इतिहास ९/११ पासून रविवार-कायद्यापर्यंतच्या इतिहासाचा एक फ्रॅक्टल आहे. १८४४ हा "२३" या संख्येने दर्शविला जातो, आणि तो मृतांच्या तपासणी न्यायाचा प्रारंभ दर्शवितो. ९/११ हा जिवंतांच्या तपासणी न्यायाचा प्रारंभ दर्शवितो, आणि म्हणून ९/११ हाही "२३" ही संख्या धारण करतो. ९/११ पासून रविवार-कायद्यापर्यंतचा कालावधी हा अल्फा "२३" आणि ओमेगा "२३" असलेला एक कालावधी आहे. २०२३ पासून रविवार-कायद्यापर्यंतचा कालावधी हा ९/११ पासून रविवार-कायद्यापर्यंतच्या कालावधीचा एक फ्रॅक्टल आहे, आणि तोच तो काळ आहे ज्यात एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांचे मंदिर उभारले जाते. मिलराइट मंदिर हा छेचाळीस वर्षांचा एक कालावधी होता; परंतु उत्तरकाळात वेळ राहिलेली नाही; आणि अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभीचे मिलराइट छेचाळीस वर्षे अॅडव्हेंटिझमच्या समाप्तीतील ह्याच कालखंडाचे प्रतिरूप ठरतात, आणि तो कालखंड "२३" ने सुरू होतो व "२३" नेच समाप्त होतो, अशा रीतीने मिलराइट संख्या छेचाळीस उत्पन्न करतो.

त्या तिन्ही इतिहासांनी त्रिस्तरीय परीक्षेची प्रक्रिया दर्शविली आहे (मिलराइट्स, ९/११ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत, आणि २०२३ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत). हा इतिहास मायकलच्या तुतारीच्या नादाने आरंभ झाला, ज्याने ३१ डिसेंबर, २०२३ रोजी मोशे आणि एलियाला पुनरुत्थित केले; आणि मायकल, जो ख्रिस्त आहे, जेव्हा पुनरुत्थान करतो, तेव्हा तो तुतारीच्या नादासहच करतो.

कारण प्रभु स्वतः स्वर्गातून आरोळी देत, प्रधानदूताच्या वाणीने व देवाच्या तुरईच्या नादाने खाली उतरेल; आणि ख्रिस्तामध्ये जे मेले आहेत ते प्रथम उठतील. १ Thessalonians 4:19.

मिखाएल हा प्रधानदूत आहे, आणि देवाच्या तुरईच्या नादासह त्याचाच आवाज पुनरुत्थान घडवितो; तसेच यहुदा याचे पुस्तक आम्हाला सांगते की मिखाएलाने मोशेचे पुनरुत्थान केले.

तरी मुख्यदूत मिखाएल, मोशेच्या देहाविषयी सैतानाशी वाद घालत असताना, त्याच्याविरुद्ध निंदात्मक दोषारोप करण्याचे धाडस केले नाही; पण म्हणाला, "प्रभु तुला धिक्कारो." यहुदा १:९.

ख्रिस्ताने, प्रधानदूत मिखाएल या नात्याने, ३१ डिसेंबर २०२३ रोजी स्वतःविषयीचे प्रकटीकरण उघडले, जेव्हा त्याने १८ जुलै २०२० रोजी ठार मारण्यात आलेल्या दोन साक्षीदारांना, म्हणजे मोशे आणि एलियाला, पुनरुत्थित केले. त्यानंतर अल्फा बाह्य पायाभूत चाचणी आली. ९/११ रोजी उतरलेल्या दूताने यिर्मयाच्या तुतारीचा नाद केला, जेव्हा त्याने विश्वासूंना पुन्हा मिलराइट पायाभूत तत्त्वांकडे बोलावले; आणि त्याच्याशी समांतरपणे, मिखाएलाच्या तुतारीने पायाभूत तत्त्वांच्या चाचणीची ओळख करून दिली. ही चाचणी दानियेल ११:१४ मध्ये दर्शविली आहे, जिथे "तुझ्या लोकांतील दरोडेखोर" बाह्य दृष्टांत स्थापित करतात. मिलराइटांनी हे ओळखले की हे वचन पूर्ण करणारी सत्ता रोम होती, आणि त्यांनी तो दृष्टांत स्थापित केला.

८ मे २०२५ पासून कोपऱ्याच्या व पायाभरणीच्या दगडावर मंदिराची उभारणी सुरू झाली. १९९६ नंतर तीस वर्षांनी—जेव्हा १९८९ मध्ये उघडलेला संदेश औपचारिकरीत्या स्थापित झाला—३१ डिसेंबर २०२३ रोजी उघडलेला संदेश औपचारिकरीत्या स्थापित करण्याची प्रक्रिया सुरू झाली.

१९८९ च्या संदेशाचे १९९६ मधील औपचारिक रूपांकन हे त्याच्या ऐतिहासिक विषयाच्या १७७६ मध्ये आगमनानंतर दोनशे वीस वर्षांनी झाले. २०२३ मधील उन्मोचन हे ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी इस्लामच्या भविष्यसूचक प्रकटीकरणाद्वारे १९९६ च्या औपचारिक रूपांकनाची पुष्टी झाल्यानंतर बावीस वर्षांनी घडले.

पेत्र हा या पवित्र इतिहासातील त्या संदेशवाहकांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे पायाभरणी आणि मंदिर या दोन्ही परीक्षांतून उत्तीर्ण होतात. मंदिराची परीक्षा १८ जुलै २०२० च्या अपयशी संदेशाच्या दुरुस्तीचा समावेश करते. १९८९ चा संदेश १९९६ मध्ये औपचारिक करण्यात आल्यानंतर तीस वर्षांनी, मंदिराच्या परीक्षेत टेनेसी राज्यातील नॅशव्हिलवर होणाऱ्या इस्लामी प्रहाराच्या संदेशाचे प्रथम दुरुस्तीकरण आणि त्यानंतर पुनः-घोषणा करण्याचे कार्य समाविष्ट आहे. १९८९ च्या संदेशाचे औपचारीकरण १९९६ मध्ये प्रकाशित झालेल्या Time of the End नावाच्या मासिकाद्वारे दर्शविले गेले होते. त्या मासिकात दानियेल अकरा अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांचा विचार करण्यात आला होता, आणि त्यात संयुक्त संस्थानांतील रविवार कायदा ओळखण्यात आला होता. दैवी प्रविधानाने, पूर्वीच्या काही वर्षांत Future for America असे नाव देण्यात आलेले, पण निष्क्रिय असलेले एक सेवाकार्य, १९८९ च्या संदेशाविषयी कोणताही प्रकाश नसलेल्या त्या सेवाकार्याच्या मागील संचालकांकडून आमच्या सेवाकार्यास देण्यात आले.

१९९६ मध्ये, आमचे सेवाकार्य Future for America झाले, आणि अशी प्रकाशनिका प्रकाशित करण्यात आली ज्यामध्ये दानिएल अकराच्या शेवटच्या सहा वचनांत दर्शविल्याप्रमाणे अमेरिकेचे भविष्य ओळखून देणारा संदेश मांडण्यात आला. संयुक्त संस्थानांनी १७७६ मध्ये आपला भविष्यवाणीतील उदय आरंभ केला होता, आणि “२२” वर्षांनंतर, म्हणजे १७९८ मध्ये अंतकाळी, संयुक्त संस्थानांनी बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याची आपली भूमिका आरंभ केली, १७७६ नंतर “२२०” वर्षांनी. १९९६ मध्ये, भविष्यवाणीत संयुक्त संस्थानांविषयीचा संदेश औपचारिकरीत्या स्थिर करण्यात आला. १७७६ पासूनची “२२०” वर्षे, आणि त्या बिंदूपासून १७९८ पर्यंतची “२२” वर्षे, विल्यम मिलर यांच्याशी जोडली जातात; त्यांनी १८३१ मध्ये आपले पहिले सार्वजनिक प्रवचन सादर केले, जे King James Bible च्या प्रकाशनानंतर “२२०” वर्षांनी होते. अॅडव्हेंटिझमचा आरंभ आणि शेवट अंतकाळी उघड करण्यात आलेल्या संदेशाच्या औपचारिकीकरणावर भर देतो.

१९९६ नंतर तीस वर्षांनी, म्हणजे २०२६ मध्ये, मंदिराच्या परीक्षेमध्ये १८ जुलै २०२० च्या संदेशाची दुरुस्ती करण्याचे कार्य समाविष्ट आहे. म्हणून, १९८९ चा अल्फा संदेश—अंतिम पिढीसाठीचा तो संदेश, जो १९९६ मध्ये औपचारिकरीत्या स्थापित करण्यात आला—याने तीस वर्षांचा एक कालखंड आरंभ केला, जो एका संदेशाची दुरुस्ती करून त्यास औपचारिक स्वरूप देण्याच्या परीक्षेने समाप्त झाला. ती तीस वर्षे एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या याजकत्वाचे प्रतीक आहेत, जे मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश औपचारिकरीत्या स्थापित करतील. पेत्र त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे दुसऱ्या ओमेगा मंदिर-परीक्षेच्या कालखंडात ते कार्य पूर्ण करतात.

बहिण व्हाईट आपल्याला सांगतात की देव आपल्या लोकांमध्ये चूक येऊ देतो, यासाठी की त्यांनी अभ्यास करावा.

“देव आपल्या लोकांना जागृत करील; इतर उपाय निष्फळ ठरल्यास, त्यांच्यामध्ये अपधर्म प्रवेश करतील, आणि ते त्यांची चालणी करतील, भुसा गव्हापासून वेगळा करतील. प्रभु आपल्या वचनावर विश्वास ठेवणाऱ्या सर्वांना झोपेतून जागे होण्याचे आवाहन करित आहे. या काळास अनुरूप असा मौल्यवान प्रकाश आला आहे. तो बायबलमधील सत्य आहे, जो अगदी आपल्या समोर उभ्या असलेल्या संकटांना प्रकट करतो. या प्रकाशाने आपल्याला पवित्र शास्त्रांचा परिश्रमपूर्वक अभ्यास करण्यास आणि आपण जे मत स्वीकारून धरून ठेवले आहे त्यांचे अत्यंत चिकित्सक परीक्षण करण्यास प्रवृत्त केले पाहिजे.”

हे विधान त्या उताऱ्याचा एक भाग आहे जो हा लेख संपूर्णपणे समाप्त करील. लेखांमध्ये आणि आमच्या शब्बाथ झूम सभांमध्ये, दानियेल ११:१०-१५ याविषयीच्या आमच्या विचारात मी काही प्रतीकांची गल्लत केली होती; आणि जरी आम्ही आवश्यक दुरुस्त्या केल्या, तरी पानियम—रविवारच्या कायद्याकडे नेणारी लढाई—यावरील लेखमालेचा निष्कर्ष पुढे नेण्यापासून माझे लक्ष विचलित झाले. आता पानियमकडे परतण्याची वेळ आली आहे; आणि जेव्हा आपण तसे करू, तेव्हा कैसरिया फिलिप्पी येथे पेत्राने दर्शविलेली, म्हणजे पानियमने दर्शविलेली, पुराव्याची अतिरिक्त रेषा आपल्याकडे असेल.

आता आपण दानियेल अकराव्या अध्यायातील दहाव्या ते सोळाव्या वचनांच्या विचाराकडे पुन्हा वळू, जी चाळिसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास स्पष्ट करतात. आपण सप्टेंबरमध्ये येथे थांबलो होतो, त्यामुळे साधारणपणे पाच महिने झाले आहेत.

“पेत्र आपल्या बंधूंना ‘कृपेमध्ये आणि आपला प्रभु व तारणारा येशू ख्रिस्त याच्या ज्ञानात वाढत जा’ असा उपदेश करतो. देवाचे लोक जेव्हा कृपेमध्ये वाढत असतात, तेव्हा ते त्याच्या वचनाचे अधिक स्पष्ट आकलन सतत प्राप्त करीत राहतील. त्यातील पवित्र सत्यांमध्ये त्यांना नवा प्रकाश आणि सौंदर्य दिसून येईल. हे सर्व युगांतील मंडळीच्या इतिहासात खरे ठरले आहे, आणि असेच शेवटपर्यंत चालू राहील. परंतु जेव्हा खरे आध्यात्मिक जीवन क्षीण होत जाते, तेव्हा सत्याच्या ज्ञानात पुढे जाणे थांबण्याची प्रवृत्ती नेहमीच दिसून आली आहे. लोक देवाच्या वचनातून आधीच प्राप्त झालेल्या प्रकाशात संतुष्ट राहतात आणि पवित्र शास्त्रांच्या पुढील कोणत्याही शोधाला निरुत्साहित करतात. ते रूढीवादी बनतात आणि चर्चा टाळण्याचा प्रयत्न करतात.”

देवाच्या लोकांमध्ये कोणताही वादविवाद किंवा खळबळ नसणे, हे ते शुद्ध सिद्धान्तास दृढपणे धरून आहेत याचे निर्णायक प्रमाण समजू नये. अशी भीती बाळगण्यास कारण आहे की ते सत्य व भ्रम यांतील भेद स्पष्टपणे ओळखत नसावेत. शास्त्रवचनांच्या परीक्षणातून जेव्हा कोणतेही नवे प्रश्न उपस्थित होत नाहीत, जेव्हा मतभेद उद्भवत नाहीत, जे मनुष्यांना स्वतःकडे सत्य आहे याची खात्री करून घेण्यासाठी बायबल स्वतः शोधण्यास प्रवृत्त करतील, तेव्हा प्राचीन काळाप्रमाणेच आताही असे बरेच जण असतील की जे परंपरेला धरून राहतील आणि काय उपासतात हे न जाणताच उपासना करतील.

“मला दाखविण्यात आले आहे की, वर्तमान सत्याचे ज्ञान असल्याचा दावा करणारे अनेक जण आपण काय विश्वास ठेवतो हेच जाणत नाहीत. त्यांना आपल्या विश्वासाचे पुरावे समजत नाहीत. वर्तमान काळासाठी असलेल्या कार्याची त्यांना योग्य कदर नाही. परीक्षेचा काळ येईल तेव्हा, आज इतरांना उपदेश करणाऱ्यांपैकी असे पुरुष असतील की, त्यांनी धरून ठेवलेल्या भूमिकांचा विचारपूर्वक तपास केला असता, अशा अनेक गोष्टी त्यांना आढळतील ज्यांसाठी ते कोणतेही समाधानकारक कारण देऊ शकणार नाहीत. अशा रीतीने परीक्षा होईपर्यंत त्यांना आपल्या महान अज्ञानाची जाणीव नव्हती. आणि मंडळीतही असे अनेक आहेत की, आपण काय विश्वास ठेवतो हे आपण समजतो, असे ते गृहीत धरतात; परंतु, वाद उद्भवपर्यंत त्यांना स्वतःची दुर्बलता कळत नाही. समान विश्वास असलेल्यांपासून वेगळे झाल्यावर आणि आपल्या विश्वासाचे स्पष्टीकरण देण्यासाठी एकट्याने व स्वतंत्रपणे उभे राहण्यास भाग पाडले गेल्यावर, आपण सत्य म्हणून स्वीकारलेल्या गोष्टींबाबत आपल्या कल्पना किती गोंधळलेल्या आहेत हे पाहून त्यांना आश्चर्य वाटेल. हे निश्चित आहे की, आपल्या मध्ये जिवंत देवापासून दूर जाणे आणि मनुष्यांकडे वळणे घडले आहे, ज्यामध्ये दैवी ज्ञानाच्या जागी मानवी ज्ञान ठेवले गेले आहे.”

“देव आपल्या लोकांना जागृत करील; इतर साधने निष्फळ ठरली, तर त्यांच्या मध्ये पाखंडी मतप्रवाह प्रवेश करतील, आणि ते त्यांची चालणी करतील, भुसा गव्हापासून वेगळा करतील. प्रभू आपल्या वचनावर विश्वास ठेवणाऱ्या सर्वांना निद्रेतून जागे होण्याचे आवाहन करतो. या काळास अनुरूप असा मौल्यवान प्रकाश आला आहे. हे बायबलचे सत्य आहे, जे अगदी आपल्या समोर उभ्या असलेल्या संकटांना प्रकट करते. हा प्रकाश आपल्याला शास्त्रांचा परिश्रमी अभ्यास करण्यास आणि आपण धरून ठेवलेल्या भूमिकांचे अत्यंत कसून परीक्षण करण्यास प्रवृत्त करावा. देवाची इच्छा आहे की सत्याचे सर्व पैलू आणि सर्व भूमिका प्रार्थना व उपवास यांसह सखोलपणे आणि चिकाटीने शोधल्या जाव्यात. सत्य कशात आहे याविषयीच्या केवळ समजुतीवर आणि अस्पष्ट

कल्पनांवर विश्वासणाऱ्यांनी विसंबून राहू नये. त्यांचा विश्वास देवाच्या वचनावर दृढपणे आधारलेला असला पाहिजे, जेणेकरून परीक्षेचा काळ आला आणि आपल्या विश्वासाविषयी उत्तर देण्यासाठी त्यांना परिषदांसमोर आणले गेले, तेव्हा त्यांच्यामध्ये असलेल्या आशेचे कारण ते नम्रतेने व भयपूर्वक सांगू शकतील.”

“उत्तेजित करा, उत्तेजित करा, उत्तेजित करा. आपण जगासमोर जे विषय मांडतो, ते आपल्या दृष्टीने एक जिवंत वास्तव असले पाहिजेत. आपण श्रद्धेचे मूलभूत लेख समजत असलेल्या सिद्धान्तांचे समर्थन करताना, पूर्णपणे भक्कम नसलेले युक्तिवाद आपण कधीही वापरू नयेत, हे अत्यंत महत्त्वाचे आहे. ते विरोधकाला गप्प बसविण्यास उपयोगी पडू शकतात, परंतु ते सत्याचा मान वाढवीत नाहीत. आपण असे भक्कम युक्तिवाद मांडले पाहिजेत, की जे केवळ आपल्या विरोधकांना गप्प बसवणार नाहीत, तर अत्यंत निकटच्या आणि सूक्ष्म छाननीलाही तग धरतील. ज्यांनी स्वतःला वादक म्हणून प्रशिक्षित केले आहे, त्यांच्याबाबत मोठा धोका असा असतो की ते देवाचे वचन न्याय्यतेने हाताळणार नाहीत. एखाद्या विरोधकासमोर उभे राहताना, केवळ विश्वासणाऱ्यांचा आत्मविश्वास दृढ करण्याचा प्रयत्न करण्याऐवजी, त्याच्या मनात खात्री उत्पन्न होईल अशा रीतीने विषय मांडणे हा आपला मनःपूर्वक प्रयत्न असला पाहिजे.”

“मनुष्याची बौद्धिक प्रगती कितीही झालेली असो, तरी अधिक प्रकाशासाठी पवित्र शास्त्रांचे सखोल व अखंड शोधकार्य करण्याची गरज नाही, असे त्याने क्षणभरही समजू नये. एक लोक म्हणून आपण प्रत्येकाने भविष्यवाणीचे विद्यार्थी होण्यास बोलावलेलो आहोत. देव आपल्यासमोर जो कोणताही प्रकाशकिरण सादर करील, तो आपण ओळखू शकू यासाठी आपण गंभीर तत्परतेने जागरूक राहिले पाहिजे. आपण सत्याच्या पहिल्या झलकांचा ग्रहण केला पाहिजे; आणि प्रार्थनापूर्वक अभ्यासाद्वारे अधिक स्पष्ट प्रकाश प्राप्त होऊ शकतो, जो इतरांसमोर मांडता येऊ शकतो.

“जेव्हा देवाचे लोक आपल्या सध्याच्या प्रकाशप्राप्तीमध्ये निश्चित व संतुष्ट असतात, तेव्हा आपण खात्री बाळगू शकतो की तो त्यांच्यावर कृपादृष्टी करणार नाही. त्याची इच्छा अशी आहे की त्यांनी सतत पुढे चालत राहावे, जेणेकरून त्यांच्यासाठी प्रकट होत असलेला वाढीव व निरंतर वाढत जाणारा प्रकाश ते ग्रहण करतील. मंडळीची सध्याची मनोवृत्ती देवाला आनंददायक नाही. असा आत्मविश्वास तिच्यात आला आहे की ज्यामुळे त्यांना अधिक सत्य आणि अधिक मोठ्या प्रकाशाची काही आवश्यकता नाही, असे त्यांना वाटू लागले आहे. आपण अशा काळात जगत आहोत की जेव्हा सैतान आपल्या उजव्या बाजूस आणि डाव्या बाजूस, आपल्या पुढे आणि आपल्या मागे कार्यरत आहे; आणि तरीही लोक म्हणून आपण झोपेत आहोत. देवाची इच्छा आहे की त्याच्या लोकांना कृतीस प्रवृत्त करणारा, त्यांना जागृत करणारा एक आवाज ऐकू यावा.”

“स्वर्गातून प्रकाशकिरणांचा स्वीकार करण्यासाठी आत्मा उघडण्याऐवजी, काही जण उलट दिशेने कार्य करीत आले आहेत. बायबलच्या प्रेरणेच्या संबंधाने अशी मते मुद्रित स्वरूपात तसेच व्यासपीठावरून मांडली गेली आहेत, ज्यांना आत्म्याची किंवा देवाच्या वचनाची मान्यता नाही. इतके निश्चित आहे की, इतक्या महान महत्त्वाच्या विषयावर कोणत्याही मनुष्याने किंवा मनुष्यसमूहाने त्यांना आधार देणारे स्पष्ट ‘परमेश्वर असे म्हणतो’ नसताना सिद्धांत पुढे मांडण्याचे धाडस करू नये. आणि जेव्हा मनुष्य, मानवी दुर्बलतांनी वेढलेले, सभोवतालच्या प्रभावांनी अधिक किंवा कमी प्रमाणात प्रभावित झालेले, आणि त्यांना ज्ञानी किंवा स्वर्गाभिमुख बनविण्यापासून दूर असलेल्या आनुवंशिक व संस्कारित प्रवृत्ती बाळगणारे, देवाच्या वचनावर आरोप ठेवण्याचे आणि त्यात काय दैवी आहे व काय मानवी आहे याचा न्यायनिवाडा करण्याचे उपक्रम करतात, तेव्हा ते देवाच्या सल्ल्याविना कार्य करीत असतात. प्रभु अशा कार्याला यश देणार नाही. त्याचा परिणाम विनाशकारी ठरेल, ते करणाऱ्यावरही आणि जे त्यास देवाकडून आलेले कार्य म्हणून स्वीकारतात त्यांच्यावरही. प्रेरणेच्या स्वरूपाविषयी मांडलेल्या सिद्धांतांमुळे अनेकांच्या मनांत संशयवाद जागृत झाला आहे. सीमित प्राणी, आपल्या संकुचित व दूरदृष्टीशून्य मतांनी, स्वतःला शास्त्रवचनांवर टीका करण्यास समर्थ समजतात, असे म्हणत: ‘हा उतारा आवश्यक आहे, आणि तो उतारा आवश्यक नाही, आणि तो प्रेरित नाही.’”

“ख्रिस्ताने जुन्या करारातील शास्त्रांविषयी अशी कोणतीही सूचना दिली नाही; त्याच्या काळातील लोकांकडे असलेला बायबलचा तोच एकमेव भाग होता. त्याची शिकवण त्यांच्या मनांना जुन्या कराराकडे वळविण्यासाठी

आणि तेथे सादर केलेल्या महान विषयांना अधिक स्पष्ट प्रकाशात आणण्यासाठी होती. अनेक युगांपासून इस्राएलचे लोक देवापासून स्वतःला वेगळे करीत आले होते, आणि त्याने त्यांच्याकडे सोपविलेल्या अमूल्य सत्यांचे त्यांनी भान गमावले होते. ही सत्ये अंधश्रद्धेच्या अशा रूपरचना व विधींच्या आच्छादनाखाली झाकली गेली होती की ज्यामुळे त्यांचे खरे महत्त्व लपून गेले होते. ख्रिस्त हा त्यांचा तेजोमयपणा झाकून टाकणारा कचरा दूर करण्यासाठी आला. त्याने त्यांना, मौल्यवान रत्नांप्रमाणे, नव्या जडणघडणीत बसविले. जुन्या, परिचित सत्यांच्या पुनरुच्चारणाचा तुच्छभाव करण्यापासून तो किती दूर होता, हे त्याने दाखवून दिले; उलट, तो त्यांना त्यांच्या खऱ्या सामर्थ्याने व सौंदर्याने प्रकट करण्यासाठी आला होता, ज्याचे वैभव त्यांच्या काळातील लोकांनी कधीच ओळखले नव्हते. ही प्रकट केलेली सत्ये ज्यांच्याकडून उद्भवली तो स्वतःच त्यांचा कर्ता असल्यामुळे, तो लोकांसमोर त्यांचा खरा अर्थ उघड करू शकत होता, आणि पुढ्यांच्यांनी त्यांच्या स्वतःच्या अपवित्र अवस्थेला, आध्यात्मिक दरिद्रतेला आणि देवप्रेमाच्या अभावाला अनुरूप ठरविण्यासाठी स्वीकारलेल्या विपर्यस्त अर्थलागूमधून व खोल्या सिद्धान्तांतून त्यांची सुटका करू शकत होता. ज्यामुळे या सत्यांमधील जीवन आणि सजीव सामर्थ्य हिरावले गेले होते, ते त्याने दूर फेकून दिले, आणि त्यांना त्यांच्या सर्व मूळ ताजेपणासह व सामर्थ्यासह पुन्हा जगाला परत दिले.”

“जर आपल्यामध्ये ख्रिस्ताचा आत्मा असेल आणि आपण त्याच्याबरोबर सहकर्मी असू, तर तो जे कार्य करण्यासाठी आला होता ते पुढे नेणे हे आपले कर्तव्य आहे. बायबलमधील सत्ये पुन्हा एकदा प्रथा, परंपरा आणि खोल्या शिकवणीमुळे अस्पष्ट झाली आहेत. प्रचलित धर्मशास्त्रातील चुकीच्या शिकवणीमुळे हजारांवर हजारां लोक संशयवादी आणि नास्तिक झाले आहेत. अनेक जण ज्या गोष्टींना बायबलची शिकवण म्हणून धिक्कारतात, त्या प्रत्यक्षात बायबलच्या शिकवणी नसून शास्त्रवचनांच्या चुकीच्या अर्थलावण्या आहेत, ज्या पोपशाहीच्या अंधकारमय युगांत स्वीकारल्या गेल्या. असंख्य लोकांना देवाविषयी एक चुकीची समज बाळगण्यास प्रवृत्त करण्यात आले आहे, जसे यहूदी लोक आपल्या काळातील चुका आणि परंपरांनी भ्रमित होऊन ख्रिस्ताविषयी चुकीची समज बाळगत होते. ‘जर त्यांनी ते ओळखले असते, तर त्यांनी गौरवाच्या प्रभूला वधस्तंभावर खिळले नसते.’ देवाचे खरे स्वरूप जगासमोर प्रकट करणे हे आपले कार्य आहे. बायबलवर टीका करण्याऐवजी, आपण नियम आणि उदाहरण यांच्या द्वारे जगासमोर त्यातील पवित्र, जीवनदायी सत्ये मांडण्याचा प्रयत्न करू या, जेणेकरून आपण ‘ज्याने तुम्हांला अंधकारातून आपल्या अद्भुत प्रकाशात बोलाविले, त्याची महती प्रकट करावी.’”

“आपल्यामध्ये हळूहळू शिरकाव करीत आलेल्या दुष्ट गोष्टींनी नकळत व्यक्तींना व मंडळ्यांना देवाविषयीच्या आदरभावापासून दूर नेले आहे, आणि त्यांना देण्याची जी सामर्थ्य तो इच्छितो, ते त्यांच्यापासून दूर ठेविले आहे.

“माझ्या बंधूंनी, देवाचे वचन जसे आहे तसेच उभे राहू द्या. मानवी शहाणपणाने शास्त्रवचनांतील एका विधानाच्याही सामर्थ्याला कमी लेखण्याचे धाडस करू नये. प्रकटीकरणातील ती गंभीर धिक्कारवाणी आपल्याला अशी भूमिका घेण्याविषयी सावध करावी. माझ्या स्वामीच्या नावाने मी तुम्हांस आज्ञा करीत आहे: ‘तुझ्या पायांवरील जोडे काढ; कारण ज्या ठिकाणी तू उभा आहेस ती भूमी पवित्र आहे.’” Testimonies, volume 5, 707-711.